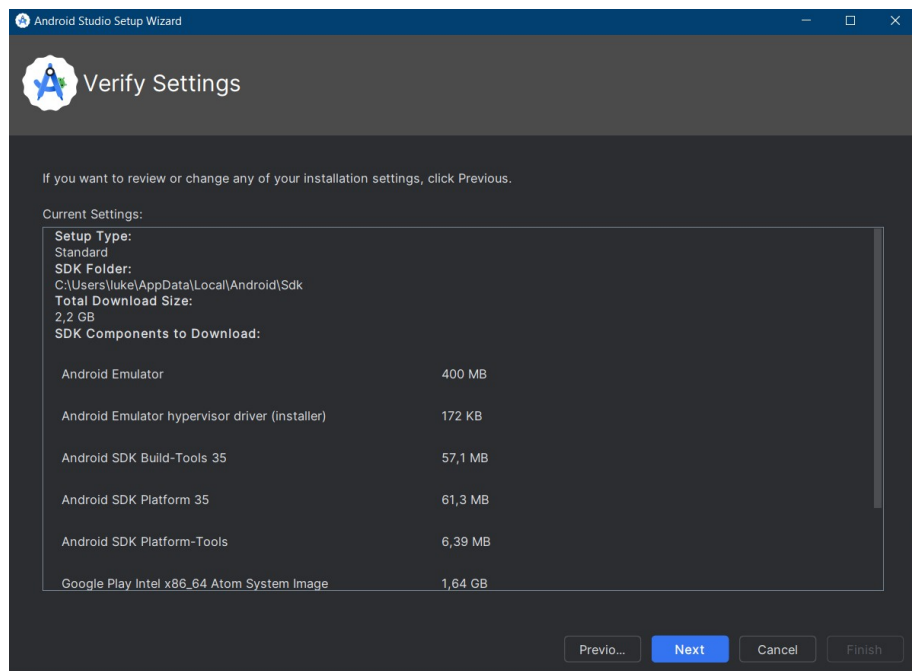
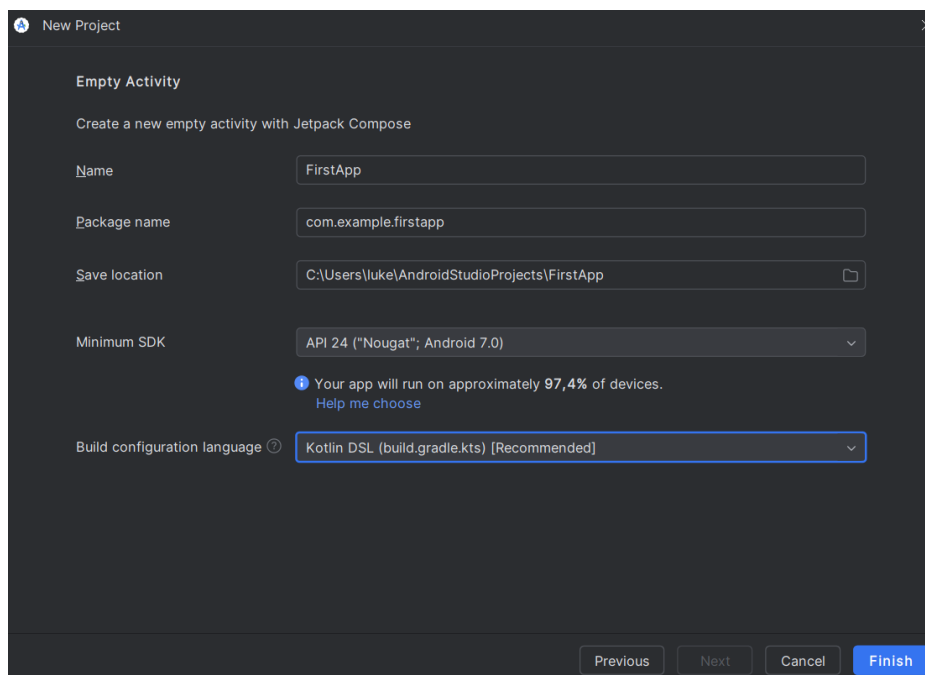

Android Studio pobieramy ze strony:

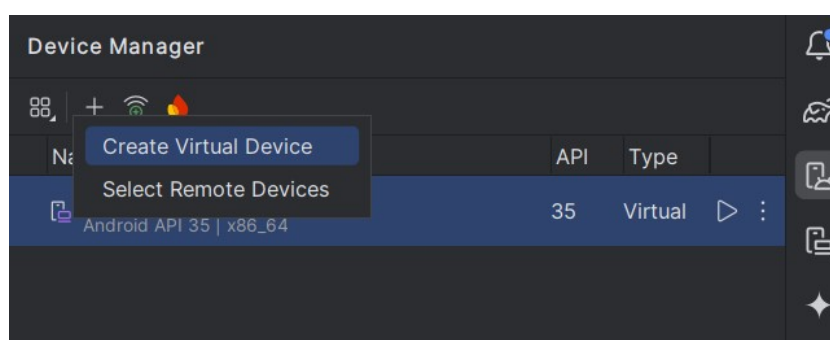
<https://developer.android.com/studio?hl=pl> i instalujemy z domyślnymi komponentami:

Tworzymy nowy projekt z pustą aktywnością:

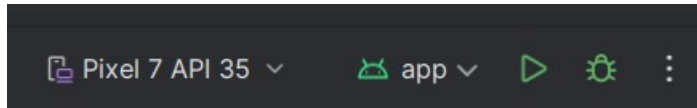

Dodajemy nowe wirtualne urządzenie (emulator androida) np. Pixel7:

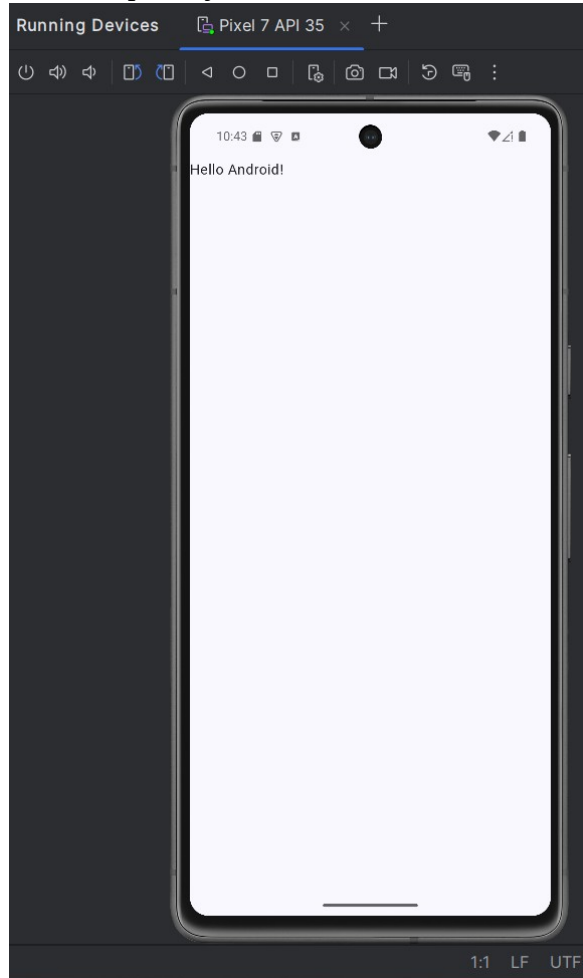

Wybieramy wersję API androida (wybieram domyślnie pobraną 35)

Możemy uruchomić emulator lub od razu zainstalować i uruchomić na nim naszą aplikację:

Uruchomiona na emulatorze aplikacja:

Importy androidowe naszej aplikacji:

```
package com.example.firstapp

import android.os.Bundle
import androidx.activity.ComponentActivity
import androidx.activity.compose.setContent
import androidx.activity.enableEdgeToEdge
import androidx.compose.foundation.layout.fillMaxSize
import androidx.compose.foundation.layout.padding
import androidx.compose.material3.Scaffold
import androidx.compose.material3.Text
import androidx.compose.runtime.Composable
import androidx.compose.ui.Modifier
import androidx.compose.ui.tooling.preview.Preview
import com.example.firstapp.ui.theme.FirstAppTheme
```

W nowoczesnym programowaniu aplikacji mobilnych na systemy android do budowania UI używa się Jetpack Compose, czyli zestawu narzędzi zastępujących tradycyjne podejście oparte na plikach XML. Jetpack Compose pozwala na budowanie UI w sposób deklaratywny, bez potrzeby używania XML do definiowania layoutów.

W tradycyjnym podejściu opartym na XML interfejs użytkownika tworzony jest imperatywnie – najpierw definiuje się layout w pliku XML, a następnie w kodzie manipuluje jego elementami (findViewById).

W nowym podejściu UI jest reaktywne, co oznacza, że automatycznie dostosowuje się do zmian w stanie aplikacji. Gdy stan (np. tekst, liczba, wartość) ulega zmianie, Jetpack Compose automatycznie aktualizuje interfejs użytkownika bez potrzeby ręcznej aktualizacji widoków.

Interfejs tworzony jest za pomocą funkcji kompozycyjnych (@Composable), które opisują jakie elementy mają być wyświetlone, w jakim układzie, z jakimi stylami, i jak powinny reagować na interakcje użytkownika.

Aplikacja na androida składa się z aktywności **Activity**. Każda z aktywności może być traktowana jak interaktywny ekran z interfejsem dzięki któremu użytkownik może wyświetlać i wprowadzać dane.

MainActivity jest uruchamiana jako pierwsza, gdy użytkownik otwiera aplikację.

Kod aplikacji może wyglądać następująco:

```
class MainActivity : ComponentActivity() {
    @OptIn(ExperimentalMaterial3Api::class)
    override fun onCreate(savedInstanceState: Bundle?) {
        super.onCreate(savedInstanceState)
        // enableEdgeToEdge()
        setContent {
            FirstAppTheme {
                Scaffold(topBar = {
                    TopAppBar(title = { Text("Pierwsza Aplikacja") })
                }, modifier = Modifier.fillMaxSize()) { innerPadding ->
                    Greeting(
                        name = "Android",
                        modifier = Modifier.padding(innerPadding)
                    )
                    //ToastDrawer(modifier = Modifier.padding(innerPadding))
                }
            }
        }
    }
}

@Composable
fun Greeting(name: String, modifier: Modifier = Modifier) {
    Text(
        text = "Hello $name!",
        modifier = modifier
    )
}
```

Główna aktywność jest tworzona za pomocą funkcji **onCreate**:

```
override fun onCreate(savedInstanceState: Bundle?) {  
    super.onCreate(savedInstanceState)
```

```
//    enableEdgeToEdge() -- w API35 rozszerza okno aplikacji od krawędzi do krawędzi
```

```
setContent {
```

Metoda, która pozwala na zdefiniowanie całego interfejsu użytkownika za pomocą funkcji kompozycyjnych w Kotlinie.

Funkcje kompozycyjne są wywoływane z nawiasem klamrowym, gdyż ich ostatnim parametrem jest lambda, w tym wypadku:

```
content: @Composable () -> Unit
```

Unit w Kotlinie to typ, który jest automatycznie używany w miejscach, gdzie funkcje nie zwracają żadnej wartości.

analogicznie dla

```
FirstAppTheme{
```

Funkcja ta znajduje się w `com.example.firstapp.ui.theme` używa niestandardowych ustawień Material Design takich jak kolory, czy wygląd czcionki deklarowanych w `ui.theme`

Następnie mamy **Scaffold**, który działa jako szablon dla standardowego układu ekranu mogący posiadać elementy takie jak:

`topBar`: pasek aplikacji na górze ekranu.

`bottomBar`: pasek aplikacji u dołu ekranu.

`floatingActionButton`: przycisk znajdujący się w prawym dolnym rogu strony ekranu

W `Scaffold` `Lambda` definiuje główną zawartość ekranu, a jej parametrem jest `innerPadding`, które jest dynamicznie przekazywane przez `Scaffold`, aby treść nie zasłaniała się z innymi elementami UI (np. `top bar`).

```
Scaffold(modifier = Modifier.fillMaxSize()) { innerPadding ->  
    Greeting(  
        name = "Android",  
        modifier = Modifier.padding(innerPadding)  
    )  
}
```

Na koniec własna funkcja kompozycyjna z tekstem `Android`:

```
@Composable  
fun Greeting(name: String, modifier: Modifier = Modifier) {  
    Text(  
        text = "Hello $name!",  
        modifier = modifier  
    )  
}
```

`Modifier` w `Composable` działa jak narzędzie do budowania "łańcuchów" modyfikacji.

W przykładzie w `Greeting` dodaje tylko wewnętrzny marginesy.

W `Scaffold` rozszerza go na całe okno. `Scaffold` można potraktować jako kontener na kolejne elementy UI.

Aby wykonać zadanie z zajęć potrzebujemy jeszcze kilku narzędzi.

Zakładamy, że poza przywitaniem chcemy napisać aplikację z listą 5 elementów na górze ekranu,

inputem do wpisywania tekstu oraz przyciskiem który wywoła Toast oraz wyświetli wpisany tekst na ekran.

Utworzymy własną funkcję analogicznie jak Greeting z przekazaniem modifier. A w niej kolejne komponenty.

```
@Composable
fun ToastDrawer(modifier: Modifier = Modifier) { //...
```


Do rozmieszczenia komponentów należałoby użyć funkcji **Column** oraz **Row** z odpowiednią aranżacją. Dla rozmieszczenia pionowego **verticalArrangement** kolumny mamy np:

```
verticalArrangement = Arrangement.SpaceBetween
```

Arrangement.Top: Wszystkie elementy są rozmieszczone na górze kolumny.

Arrangement.Bottom: Wszystkie elementy są rozmieszczone na dole kolumny.

Arrangement.Center: Wszystkie elementy są rozmieszczone na środku kolumny.

Arrangement.SpaceBetween: Pierwszy element znajduje się na górze, ostatni na dole, a pozostałe są rozłożone równo pomiędzy nimi.

Arrangement.SpaceAround: Elementy są równomiernie rozmieszczone, z dodatkowym miejscem na górze i dole kolumny.

Arrangement.SpaceEvenly: Wszystkie elementy są rozmieszczone równomiernie, z równą przestrzenią między nimi, jak i nad i pod nimi.

Lista będzie na górze, a przycisk(Button) z inputem(TextField) i odpowiedzią(Text) pod spodem.

W wypadku rozmieszczenia poziomego:

```
horizontalAlignment = Alignment.CenterHorizontally
```

Alignment.Start: Elementy są wyrównane do lewego brzegu.

Alignment.CenterHorizontally: Elementy są wyrównane do środka w poziomie.

Alignment.End: Elementy są wyrównane do prawego brzegu.

Wiersze Row analogicznie mają te same właściwości.

W kolumnach jak i wierszach, które są funkcjami kompozycyjnymi możemy umieszczać komponenty, oraz kolejne kolumny i wiersze a w nich poszczególne komponenty.

np.:

```
Column(  
  modifier = modifier,  
  verticalArrangement = Arrangement.SpaceBetween,  
  horizontalAlignment = Alignment.CenterHorizontally  
) { //tutaj np. kolejna kolumna z listą, i druga z wierszem oraz tekstem.  
}
```

Wyświetlenie zawartości listy w kolumnie może odbyć się za pomocą zwykłej pętli:

```
Column(  
  modifier = modifier,  
  horizontalAlignment = Alignment.Start  
) {  
  val texts = listOf("jeden", "dwa", "trzy", "cztery", "pięć")  
  for (item in texts) {  
    Text(text = item, modifier = modifier)  
  }  
}
```

Wiersz w kolejnej kolumnie może wyglądać następująco:

```
Row(  
  modifier = modifier,  
  verticalAlignment = Alignment.CenterVertically  
) { //tutaj np. TextField oraz Button  
}
```

Jeżeli chcemy umieścić TextField w wierszu mógłby wyglądać tak:

```
TextField(  
  value = inputText,  
  onValueChange = { inputText = it },  
  label = { Text("Wprowadź tekst") },  
  modifier = Modifier.weight(1f)  
)
```

```
value = inputText
```

Wartość ze zmiennej inputText. Należy ją utworzyć w funkcji ToastDrawer.

Jednak nie jest to zwykła zmienna. Jej stan musi zostać zapamiętany oraz zmieniany w razie potrzeby – w tym wypadku na każdą zmianę tekstu w TextFieldie

```
onValueChange = { inputText = it }
```

Gdy użytkownik wpisuje tekst: onValueChange aktualizuje stan inputText.

Compose przebudowuje UI: Po aktualizacji stanu, Compose automatycznie odświeża interfejs, pokazując nowy tekst w polu tekstowym.

Jak prawidłowo utworzyć taką zmienną?

```
var inputText by remember { mutableStateOf("") }
```

Jetpack Compose używa operatora **by** do delegowania zarządzania stanem w funkcji **remember**. **remember** zapamiętuje stan, aby nie był tracony podczas ponownego renderowania UI.

`mutableStateOf("")` tworzy stan, który początkowo zawiera pusty ciąg znaków

`MutableState<String>`.

Kiedy wartość `inputText` się zmienia (np. użytkownik wpisuje tekst w pole tekstowe), interfejs użytkownika jest automatycznie odświeżany, aby pokazać nową wartość.

```
modifier = Modifier.weight(1f)
```

waga zajmowanego komponentu w tym wypadku w wierszu. Jeżeli inne komponenty nie będą miały przypisanej wagi – zajmie większość dostępnego miejsca.

Przycisk do wywoływania Toast'a (krótkiego powiadomienia):

```
Button(
    onClick = {
        Toast.makeText(LocalContext.current
, inputText, Toast.LENGTH_SHORT).show()
        displayedText = inputText
    }
) {
    Text("Show text")
}
```

```
onClick
```

Co się dzieje po kliknięciu – pokazujemy powiadomienie **Toast**,

Powiadomienie potrzebuje kontekstu aplikacji (aktywności)

`Context` to obiekt, który zapewnia dostęp do zasobów i funkcji systemowych Androida.

przypisujemy wartość do kolejnej zmiennej.

Wykorzystamy zmienną `displayedText` w kolejnym komponencie `Text` (poza `Buttonem`).

```
Text(text = displayedText, modifier=modifier)
```

Aby `Text` mógł się automatycznie zmienić, `displayedText` również musi być zapamiętany i obsługiwany przez stan:

```
var displayedText by remember { mutableStateOf("") }
```

Ważne:

`remember` przechowuje stan tylko w czasie trwania jednej kompozycji. Po zniszczeniu aktywności (np. przez obrót ekranu) stan jest tracony.

`RememberSaveable` zapisuje i przywraca stan między zmianami konfiguracji, takimi jak obrót ekranu, używając mechanizmów zapisywania stanu w Androidzie.

Zadanie1:

W prostej aplikacji androidowej utwórz 5 tekstów (`Text`), dane pobrane w pętli z listy stringów.

Na dole aplikacji utwórz `TextField` oraz `Button` obok siebie.

Pod spodem umieść `Text` do wyświetlenia zawartości `TextField`.

Na przyciśnięcie przycisku powinien pojawiać się `Toast` o treści z zawartości `TextField` oraz powinien aktualizować się `Text` na samym dole aplikacji.